

สิ่งที่เรามอบให้ได้

“เรามาที่นี่เพื่อช่วยทำความสะอาด
สระน้ำ” คุณป้าก็กล่าว

โดย อาลิยา เจคแมน
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา

“ราถึงกันหรือยังคะ?” อาลิยาคันขาตรงที่ยุ่งกักเธอ
“พวกเขาใช้เวลาเดินเขาข้ามหินลาวามาพักใหญ่แล้ว!
อาลิยาเริ่มเหนื่อย

“เกือบถึงแล้วจ๊ะ” คุณป้าก็ซึ่งเป็นคุณครูของเธอบอก
“และเชื่อกันเถอะ มันจะคุ้มค่า”

แต่อาลิยาไม่แน่ใจ พวกเขาอยู่ระหว่างทัศนศึกษาไปยัง
คีโฮโล เขตอนุรักษ์ธรรมชาติบนเกาะบิกไอส์แลนด์ ชายชาย
อาลิยาตื่นเต้นที่จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับสัตว์และพืชบนเกาะ
ของพวกเขา แต่เธอรู้สึกประหม่า เธอไม่เคยมาเกาะนี้ และ
ไม่ค่อยรู้จักผู้คนมากนัก เด็กคนอื่นๆ ล้วนโตกว่าและพวก
เขาหัวเราะด้วยกันตลอดการเดินทาง ส่วนอาลิยานั้นเดิน
เงียบๆ อยู่ข้างๆ พวกเขา เธอต้องการผู้ชมแต่เธอไม่รู้
จะทำอย่างไร

ท้ายที่สุดพวกเขามาถึงเว็งหุบเขา ขณะพวกเขาเดินข้าม
เนินทราย ก็มีบ่อปลาให้เห็น

“ยินดีต้อนรับสู่คีโฮโล” คุณป้าก็พูด

อาลิยามองไปรอบๆ ที่นี่สวยงามเหลือเกิน! ครูของเธอ
พูดถูก—การเดินทางครั้งนี้คุ้มค่ามาก

ในอีกสองสามชั่วโมงต่อมา อาลิยากับเพื่อนร่วมชั้นเรียน
รู้ทั้งหมดเกี่ยวกับเขตอนุรักษ์ อาลิยาชอบดูปลาแหวกว่ายใน
น้ำ

“บ่อปลาดูสร้างขึ้นเพื่อจะได้จับปลาบางตัวและนำออก
จากบ่อในขณะที่บางตัวจะยังคงอยู่ในบ่อและเติบโตใหญ่แข็ง
แรง วิธีนี้ทำให้ทุกอย่างอยู่ในดุลยภาพ และมีปลาเพียงพอ
เสมอ” คุณป้าก็อธิบาย

หลังอาหารกลางวัน คุณป้าก็เรียกเด็กๆ ไปสระที่ใหญ่
กว่าบ่อหนึ่ง “โอเค ครูขอให้ทุกคนสวมถุงมือหนึ่งคู่ เรามาที่
นี้เพื่อช่วยทำความสะอาดสระน้ำ”

“เราต้องช่วยหรือครับ?” เพื่อนร่วมชั้นคนหนึ่งของอาลิยา
ถาม

“ใช่จ๊ะ! ส่วนหนึ่งของการมาที่คีโฮโลคือทำงานร่วม
กันเพื่อช่วยทำความสะอาด เป็นเรื่องของเราที่เรามอบให้ได้
จ๊ะ” คุณป้าก็กล่าว

อาลิยาตื่นเต้นที่จะช่วย เธอสวมถุงมือและเริ่มเก็บขยะ
และกิ่งไม้จากรอบสระน้ำ

เพื่อนร่วมชั้นคนหนึ่งเดินมาใกล้เธอ อาลิยาไม่เคยคุยกับ
เธอมาก่อน เธอสวมเสื้อสีชมพูสด

อาลิยาารู้สึกว่าใจเธอเต้นเร็ว เธอต้องการกล่าวทักทาย แต่
เธอกลับ จะเป็นอย่างไรถ้าเด็กหญิงคนนั้นคิดว่าเธอแปลก?
จากนั้นอาลิยานึกถึงสิ่งที่คุณป้าก็พูด เป็นเรื่องของเราที่
เรามอบให้ได้ อาลิยาสูดลมหายใจลึกและยิ้ม “หวัดดี” เธอ
ทักทาย “ฉันชอบเสื้อของคุณนะ”

เด็กหญิงยิ้ม “ขอบใจจ๊ะ! ฉันชื่อ โซอี้”
“ฉันชื่ออาลิยา”

เด็กหญิงใช้เวลาที่เหลือคุยและหัวเราะกันขณะที่พวกเขา
เก็บพลาสติกกับกระดาษที่ถูกทิ้งไว้ในสระน้ำ ยิ่งอาลิยารู้จัก
โซอี้มากเท่าใด เธอก็ยิ่งมีความสุขมากขึ้น โซอินี่น่ารักมาก
เมื่อสี่วัน ครุจุคไฟให้เด็กนั่งล้อมวงกัน อาลิยาปวดเนื้อ
ตัวจากการทำความสะอาดสระน้ำ

“อาลิยา มานี่สิ เธอต้องมาดูนี่!” โซอี้วิ่งไปหาเธอ โบก
แขนให้อาลิยาเดินตาม อาลิยาเดินตาม โซอี้ไปที่สะพานข้าม
สระน้ำ

ที่ได้สะพาน มีเต่าตัวใหญ่หนึ่งอยู่ในน้ำใส เต่าตัวเล็กว่ายน้ำ
ผ่านไป

อาลิยายิ้ม มันสวยงามมาก! เธอกับโซอี้ยืนอยู่ตรงสะพาน
เคียงข้างกัน และอาลิยาารู้สึกสงบ การทำความสะอาดบ่อน้ำ
เป็นเรื่องยาก แต่ตอนนี้สัตว์เหล่านี้สามารถดำรงชีวิตในบ้าน
พวกมัน ได้อย่างปลอดภัย

อาลิยามองโซอี้ ตอนนี้เธอมีเพื่อนใหม่ด้วย เป็นเพราะ
เธอกล้าพอที่จะทักทาย อาลิยากล่าวคำสวดอ้อนวอนในใจ
ขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับโลกที่สวยงามนี้
และสำหรับเพื่อนใหม่ของหนู ขอบพระทัยที่ทรงช่วยให้หนู
จดจ่อกับสิ่งที่หนูมอบให้ได้